

Zpravodajství z obce

ZMĚNA KVALITY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ VE VŘESINĚ

Ve středu 16. září proběhla od 15:00 v Domě zahrádkářů schůzka s Ing. Alešem Kalužou, vedoucím oddělení „hygieny obecné a komunální II“ na Krajské hygienické stanici v Ostravě (dále KHS). Schůzku jsem inicioval proto, aby všichni občané, kteří jsou hlukem ze silnice I/11 poškozováni, měli možnost se k problému vyjádřit a mohli si také vyslechnout, co se s tím dá dělat. Výsledkem schůzky pak mělo být stanovení místa, kde by se mělo opakovaně provést měření hluku z komunikace. Atmosféra byla chvíli docela hustá, ale mým zájmem bylo mít KHS na svojí straně, aby nám pomohla svízelnou situaci řešit a tak jsem se místy snažil hrany otupit. Nechceme mít z KHS nepřítele, ale partáka.

Ač jsem sám za sebe stížnost nepsal, je zcela nepochybné, že hlavně po ránu je hukot z „esta-

kády“ a trískání dilatací velmi slyšet i na našem kopci. A za poslední měsíce jsem slyšel a četl bezpočet stížností od občanů, kteří jsou na tom nepochybně hůř.

Na schůzce jsem také obdržel od autorů petiči s podpisovými archy a předám ji na příslušná místa. Nicméně jsem vícekrát upozorňoval, že pouze konkrétní stížnost na konkrétní adresu má smysl. Proto byli na tuto schůzku jmenovitě pozváni ti občané, kteří stížnost podali. Odhaduji počet na cca 10 domácností. Pokusím se tedy shrnout, o čem se jednalo:

Sliby, kterých se občanům dostávalo v době, kdy se vykupovaly pozemky, nebyly dodrženy. Protihluková opatření jsou slabá nebo žádná. Měření hluku, které proběhlo těsně před prázdninami, údajně prokázalo, že jsou dodrženy hygienické normy. S tím se ale obec nehodlá smířit. Pomohli jsme zklidnit provoz v Porubě, ale ne za cenu, že se nám tak výrazně zhorší situace ve Vřesině.

Formálně je jakoby vše v pořádku. V červenci 2012 jsme v radě vydali souhlasné stanovisko ke stavebnímu povolení k dílčí části stavby. Tehdy jsme apelovali hlavně na ochranu proti hluku. Projekční firma INKOS se odkazovala na hlukovou studii, měření a dodatečné protihlukové úpravy, pokud by byly překročeny limity. Hluková studie je z roku 2015 (nebo snad její aktualizace). Ale faktem je, že jenom ten, kdo to projektoval, věděl, co se nám tady chystá.

Dozvěděli jsme se, že výsledky měření hluku se následně „pře počítávají“ podle legitimní metodiky (odborníci mi odpustí laické vyjádření), jehož smyslem je oddělit jiné zdroje hluku od zdroje, který se posuzuje. Což mně přijde nelogické, protože nás obtěžují současně všechny zdroje, naše ucho nerozliší „Rudnou“ od „Mešnické“. Tak se mohou z naměřených vysokých hladin hluku stát v protokolu hladiny hluku přípustné. Budeme chtít, aby se tato metodika prověřila,

zda jsou výsledné hodnoty opravdu korektní.

Dozvěděli jsme se, že akustické rázy, generované na dilatačních uzávěrech, se průměrují a nelze je vyhodnocovat odděleně. Což také dle mne nemá logiku, ale chápu, že KHS v Ostravě normy netvoří. Je to stanovisko národní referenční laboratoře.

Dozvěděli jsme se, že Ředitelství silnic a dálnic už požádalo o vydání kolaudačního rozhodnutí. Pan Kaluža za KHS i díky našemu tlaku si vyžádal 60 denní odklad na předání stanoviska, abychom mohli provést a vyhodnotit kontrolní měření u vybrané nemovitosti. Odklad byl akceptován, měření provede akreditovaná měřící laboratoř Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě.

Nemáme v radě obce – a zřejmě ani mezi spoluobčany – kvalifikovaného odborníka, který by uměl dostatečně odborně chránit naše zájmy. Vyhledáme si tedy odborníky, kteří se v této problematice dobře orientují a budou chránit naše zájmy.

Rada obce mi vloni uložila, abych obstaral měření hluku akreditovanou laboratoří před zahájením provozu na silnici I/11. Měření proběhlo v říjnu 2019 a my jsme si letos objednali stejnou laboratoř, aby měření zopakovala na stejném místě ve stejném období. Porovnání obou měření by pak mohlo být podkladem pro další tlak na provozovatele. Toto měření bude obec provádět na vlastní náklady.

Závěr? Pokusíme se dosáhnout nápravy. Necháme provést další měření. Jedno na náklady KHS, dvě si zaplatí obec. Místa už jsou stanovená. Pokud budou výsledky tohoto kontrolního měření v předepsaných mezích, budeme muset bojovat jinými prostředky. Jde o kvalitu našeho života ve Vřesině. Špatnou zprávou je fakt, že silnice I/11 může být dlouhodobě provozována ve zkušebním provozu bez kolaudace.

*Ing. Jiří Kopeň, starosta obce,
16. září 2020*

CHODNÍK NA HŘIŠTĚ Z „DRUHÉ“ STRANY

Toto téma je staré mnoho let. Proč je tak důležité? Protože sportovní areál je důležitým centrem života obce, které navštěvuje mnoho lidí. Protože tam úspěšně funguje fotbalový klub FC Vřesina, ve kterém aktuálně působí kolem 160 dětí a současně ve stejném prostoru působí DTJ Vřesina. Je tam restaurace a dětské hřiště. Není třeba zdůrazňovat, že pohyb lidí v areálu stále roste. Část našich

spoluobčanů má poměrně bezpečný a jednoduchý přístup po Sportovní ulici. Velká část ale musí procházet podél ulice Osvobození, která je docela rušná. Sportovní areál navštěvuje také mnoho rodičů a prarodičů, mnoho dětí přijíždí na tréninky tramvají. Hlavně kvůli jejich bezpečnosti se obec snaží bezpečný přístup řešit.

Celá léta se počítalo s jediným logickým řešením – vybudovat chodník od bývalé Jednoty podél ulice Osvobození až k parkovišti. Celá léta se vedení obce snaží odkoupit pozemky k umístění stavby. Zdálo se, že řešení je na do-

sah. Bohužel, jak se u liniových staveb stává, na zmaření záměru stačí nedostupnost jediného pozemku. O tom ale není tento článek.

Nejsem jediný, kdo už dříve uvažoval o přístupové cestě na hřiště z „druhé“ strany. Na jaře letošního roku jsem si dojednal schůzku s technickým ředitelem Povodí Odry a předložil mu myšlenku postavit novou lávku pro pěší přes Porubku a propojit sportovní areál pěšinou od bývalé Jednoty a od tramvajové zastávky. Byl jsem docela příjemně překvapen vstřícným pří-

pokračování str. 2

stupem a za pár týdnů jsem měl na stole nejen souhlas, ale po průzkumu terénu s pracovníky „povodí“ jsme obdrželi i přesnou pozici a technické parametry, které musí nová lávka splňovat. Problematiku jsem projednal na stavebním úřadu, prověřil možnosti územního plánu, prodiskutoval na odboru dopravy na krajském úřadu a samozřejmě s vlastníky pozemků v prostoru mezi Porubkou a sportovním areálem. V určité chvíli jsem do záměru zasvětil radu obce a věřím, že myšlenka se bude líbit i vám:

1. Klíčovým a rozhodujícím prvkem je nová lávka přes Porubku. Její pozice je dána souhlasem z Povodí Odry a lokalita je už geodeticky

zaměřená. Vzhledem k tomu, že Porubka tady meandruje, bylo určeno jediné vhodné místo.

2. Mezi ulicí Osvobození a Porubkou je pozemek ve vlastnictví obce, který je dnes zarostlý náletovými dřevinami a působí velmi zanedbaně. Tento pozemek bude vyčištěn, zbaven „divokých“ porostů a upraven. Výsledkem by měla být příjemná, oku lahodící parková úprava. Krajinná zeleň zůstane zachována v trochu civilizovanější podobě. Pěšina, která tam bude vybudována, bude blízka přírodě, tzv. mlatová. Ani dlažba, ani asfalt.

3. Kolem cesty by mohla být umístěna nějaká ta lavička, aby se tato trasa stala součástí vycházkového okruhu, můžu-li to tak nazvat.

4. Na pravém břehu Porubky leží mezi budoucí lávkou a sportovním areálem soukromé pozemky. Se všemi vlastníky jsem osobně jednal a mám jejich příslib, že obci část pozemku, nezbytnou pro stavbu pěšiny, prodají. Geodetické zaměření už proběhlo a mám nachystané kupní smlouvy. Předložím zastupitelům na 11. zasedání ZO dne 23. září.

Pokud celá myšlenka najde podporu u zastupitelů, nic nám nebrání v tom, abychom zase o kousek zkvalitnili náš veřejný prostor a zvýšili bezpečnost zejména dětí. Detaily řešení už ponecháme projektantům...

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce, září 2020

REVITALIZACE KAČÁKU

Asi to všichni znáte. Chodíte kolem každý den a už vám ani nepřijde, jak je to nepěkné místo. Takových míst je v obci určitě více. A jedním z nich je rybník uprostřed obce – zřejmě ho všichni znají jako Kačák. Nějak si všichni zvykli, že je zarostlý, zabahněný, nevzhledný. A přitom by to mohlo být hezké místo. Před léty nebyl ve vlastnictví obce, ale bylo na něm, zejména v zimě, živo. Ještě nedávno bylo na jednom ze stromů vidět torzo osvětlení, které sloužilo malým hokejistům. S původním vlastníkem jsme dojednali odkoupení. Transakce proběhla v roce 2014. Od té doby ovšem žádná změna k lepšímu. Dnes je zarostlý tak, že téměř není vidět hladina.

Když jsem před časem zkusil otevřít téma obnovy rybníka, slyšel jsem, že to nejde. A to slyším nerad. Spojil jsem se proto Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR v Ostravě a domluvil si schůzku přímo na místě. Paní magistra

Foto z roku 2003

Ivona Kneblová, která má rybníky na starosti, byla velmi ochotná a vstřícná. Vysvětlili jsme si po telefonu, o co mi jde a na společnou schůzku počátkem září jsem pozval i pana Petra Ličku. Nabídla nám pomoc, vysvětlila jak začít, nabídla spolupráci při obstarání dotace. Při společné pochůzce kolem Kačáku, ale také kolem Vřesin-

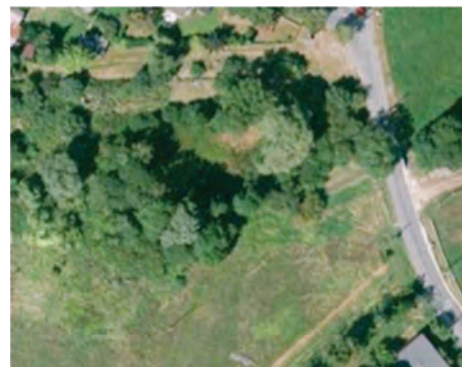

Foto dnes

ky a rybníka V Oší, jsme probrali i další záležitosti. Myslím si, že spolupráce s AOPK přinese obci užitek. Je teď ale na nás, abychom podnikli další kroky a dosáhli toho, že s odbornou pomocí uděláme z Kačáku opět živé, hezké a přitažlivé místo uprostřed obce.

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce

PŘÍSTUPOVÁ KOMUNIKACE KE SKALCE

Rozhodl jsem se formou otevřeného dopisu odpovědět našemu občanovi na dotaz, který jsem před časem obdržel. Jméno jsem vynechal, text jsem neupravoval:

Dobrý den, pane starosto,

Obracím se na Vás s dotazem na situaci ohledně parcely č.1759/4 k.ú. Vřesina u Bílovce. Tato parcela je v katastru nemovitostí vedena jako ostatní komunikace ve vlastnictví obce Vřesina bez jakýchkoli omezení. Až do začátku letošního roku byla také jako polní cesta a prodloužení nově vysázené lipové aleje využívána jako spojnice mezi obcí a areálem Skalka, a to jako volně přístupná pro kohokoli.

Před několika dny byla tato komunikace přehrazena přenosným oplocením z vyznačením zákazu průjezdu cyklisty. Ve skutečnosti je však znemožněno jakékoli využívání této ostatní obecní komunikace, protože ve směru od Vřesiny je vybudováno oplocení a ve směru od Skalky je umožněn pouze zpoplatněný vstup přes turniket (ale jen do uzavřeného areálu MiniZoo, bez možnosti průchodu). Je pravdou, že je možno využívat boční pěšinu pro vstup nebo průchod areálem,

tato pěšina je však na soukromém pozemku p.č. 1753/13 (vedeném jako orná půda) a užití je zcela závislé na vůli majitele (kterým ale není vlastníkem areálu Skalka).

Prosím tedy o odpovědi na tyto otázky:

- Je současná situace odpovědným zástupcům obce známa?

- Pokud ano, bylo začlenění obecního pozemku do komerčně využívaného soukromého areálu předem se zástupci obce projednáno a následně odsouhlaseno a za jakých podmínek?

- Pokud ne, bude obec usilovat o uvedení do původního stavu?

Připadá mi poněkud zvláštní, že na jednu stranu obec zřizuje nové polní cesty a vysazuje aleje, na druhou stranu stávající a využívanou cestu nechá znepřístupnit a využívat soukromému subjektu.

Za konkrétní odpovědi předem děkuji

S pozdravem

XXXX XXXXXX

Vzhledem k tomu, že tazatel není jediný, kdo vidí jako zásadní problém obce přístup do areálu Skalka, rozhodl jsem se odpověď zveřejnit:

- Je současná situace odpovědným zástupcům obce známa?

Záleží na tom, koho máte na mysli pod pojmem „odpovědní zástupci“. Pokud máte na mysli mně, potažmo radu obce, tak odpověď zní ano.

- Pokud ano, bylo začlenění obecního pozemku do komerčně využívaného soukromého areálu předem se zástupci obce projednáno a následně odsouhlaseno a za jakých podmínek?

Toto omezení nebylo projednáno předem. Bylo oznámeno dopisem – formální žádostí – který obec obdržela až po instalaci plotu.

- Pokud ne, bude obec usilovat o uvedení do původního stavu?

Nevím, který původní stav máte na mysli. Stav před instalací tohoto omezení, nebo stav před 29. květnem 2012? Toho dne totiž došlo k likvidaci letité černé skládky, která byla přesně na tomto pozemku, když pár dní před tímto datem byly zlikvidovány náletové dřeviny a buřeň, která neumožňovala pohyb po této „komunikaci“, ani kdyby

29. 5. 2012, autor Jiří Kopeň

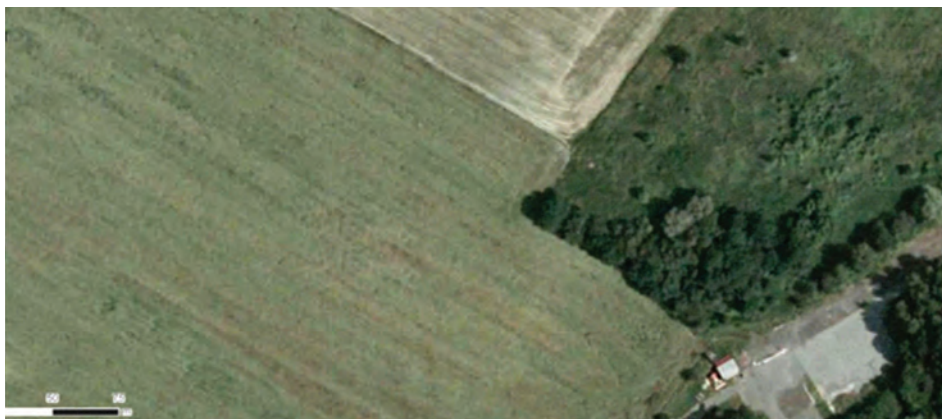
někam vedla. A následně buldozer (na náklady fy. Skalka family) vytvořil zmíněnou cestu.

Přestože souhlasím s názorem, že by nikdo neměl bez vědomí vlastníka provádět jakékoli zásahy na jeho majetku, je zjevné, že před 29. květnem 2012 tam žádná komunikace nebyla. Předmětná parcela (komunikace ?) má délku 95 m a je ze všech stran obklopena pozemky v majetku Skalka family park s.r.o. Dřívější historii této „komunikace“ neumím posoudit, bydlím tady teprve 19 let.

Podnikání firmy Skalka Family s.r.o. v tomto areálu obci nepřináší ani korunu příjmu a nestojí nás ani korunu výdajů, z činnosti v areálu obci nevyplynou žádná rizika ani ohrožení. Je však mnoho jiných oblastí života obce, o kterých se to říci nedá a ty si zaslouží pozornost starosty. Nicméně nad rámec vašich otázek vám mohu sdělit, že na úřední desce obce byly zveřejněny záměry na pronájem i prodej prakticky všech pozemků ve vlastnictví obce v areálu Skalka. Obec obdržela i nějaké nabídky (od jediného zájemce – Skalka family s.r.o.), ale nedošlo zatím k žádné dohodě. Na schůzi rady bylo přijato usnesení, kterým se dodatečně povoluje uzavření předmětné komunikace s omezenou platností do konce roku 2020 pod podmínkou zřízení náhradní bezpečné přístupové trasy do areálu.

Ing. Jiří Kopeň, září 2020

(Poznámka redakce: Pozemek parc. čís. 1759/4 k.ú. Vřesina u Bílovce je ke dni vydání Vřesinských novin stále ve vlastnictví obce Vřesina)

Letecký snímek z roku 2006

Letecký snímek současnost

Zákaz hlučných prací v neděli a ve sváteční dny ???

Toto téma se objevuje pravidelně a já se pokusím opět vysvětlit, jak to vidím já. Ale zdůrazňuji, že je to můj názor. Předně si musíme říci, že žijeme v právním státě. Pokud si schválíme jakoukoliv obecně závaznou vyhlášku nebo nařízení, musíme trvat na dodržování, ať to stojí, co to stojí. Formálně jako velitel obecních strážníků bych musel trvat na tom, že každé porušení musí naši strážníci řešit jako přestupek.

Aktuální situace je taková, že dodržování „nedělního klidu“ žádný obecně závazný předpis nevyžaduje. Je to jenom doporučení a já mohu říci, že v mém okolí se vcelku dodržuje. Těžko se mi hodnotit, jak je to v jiných částech obce.

Chápu, že v jiné části obce mohou být jiné sousedské vztahy. Víím, že si lidé dělají různé naschvály a zažil jsem nejméně jeden pokus do toho zatáhnout i mně. Ale starosta není soudce ani arbitr, a když si někdy (nedobrovolně) vyslechnu obě strany, slyším dva úplně odlišné příběhy.

Když se lidí, kteří požadují takovou vyhlášku, zeptám, co se stane, když šest dní po sobě nebude počasí na sekání trávy a v neděli vyjde sluníčko, tak pohotově odpoví, že to ano, to budou asi sekat všichni, takže není problém. Ale vyhláška je zákon, byť jenom na obecní úrovni. A ti všichni, kteří by vyndali sekačku v neděli, by ho porušili. A mojí povinností by bylo na všechny poslat obecní strážníky, ať zjednájí pořádek. Asi bychom na to museli zavolat posily z okolních obcí. Víím, že to je přitažené za vlasy a je to situace ad absurdum, ale pakliže chceme nějaké zákony, pak je musíme všichni respektovat. Takže si vytvořme zákony, o kterých už dopředu

víme, že i nám se bude jednou hodit je porušit.

Náš svět je promořen bezpočtem zákonů úplně zbytečných. Je to mor současné doby. Myslím, že je téměř nemyslitelné normálně žít a pracovat a neporušit při tom nějakou legislativu. Možná i já teď porušuji nějaký zákon, protože je už 19:50 a já sedím v kanceláři. Snad na mě nepřijde udání. Překračuji zákonnou pracovní dobu každý den.

Vyhláška může dát do ruky těm „slušným“

klacek na ty „neslušné“, ale je lepší se slušně domluvit. Já si dovoluji z tohoto místa apelovat na všechny občany Vřesiny:

nevykonávejte hlučné práce v neděli a ve svátky!

Ale dodržujme to všichni v rámci normální slušnosti...

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce

Aktuality v obci

CHODNÍK DO PORUBY

Ano, chodník z Vřesiny do Poruby se slibuje občanům Vřesiny již mnoho let. Byly to prostě jen samé sliby a prázdná prohlášení. Byl jsem proto rád, když před asi 3,5 roky za starostování Jitky Kozelkové tehdejší rada obce našla odvalu a sílu pustit se do realizace výstavby tohoto chodníku. Zadal jsem vypracování projektové dokumentace výstavby a na začátku letošních prázdnin jsme již obdrželi stavební povolení na jeho výstavbu.

Myslím si, že je to velký úspěch a krok vpřed. Teď připravujeme výběrové řízení na zhotovitele a uděláme všechno pro to, aby byl chodník financován z dotačního titulu SFDI. A příští rok chceme stavět. Když všechno půjde jak má, tak za rok v tuto dobu už půjdeme po novém chodníku.

Pavel Pokorný, místostarosta obce

Budeme mít dětského lékaře

Všichni máme v živé paměti, že na začátku výstavby nového zdravotního střediska byla velká diskuze o tom, zda mít dvě nebo tři ordinace lékařů. Dokonce o tom muselo být provedeno hlasování zastupitelů obce na jejich zasedání, které v poměru 9:6 rozhodlo, že ordinace budou tři. Moje stanovisko bylo od začátku pevné. Byl jsem pro tři ordinace. Tvrdil jsem, že až bude nové zdravotní středisko i s parkovištěm stát, tak třetího lékaře, nejlépe dětského, zajistím-zajistíme. Sklidil jsem za to hodně výsměchů, urážek a pomluv. A jsem rád, že život opět ukázal, jak je důležité být pevný a nebát se výzev. No a jak to dopadlo. Dětského lékaře jsem hledal, na základě doporučení Mirky Kachlové oslovil a dne 18. 8. 2020 byla podepsána nájemní smlouva na třetí ordinaci. A pokud to půjde podle plánu, tak ještě v letošním roce budeme mít ve Vřesině praktického lékaře pro děti a dorost MUDr. Adrianu Novákovou, která má ještě další specializaci, a to neonatologii (péče o novorozence).

No řekněte, co více si přát!

Pavel Pokorný
místostarosta obce

O JMENOVITÉM HLASOVÁNÍ PODRUHÉ

V minulém vydání Vřesinských novin nám Ing. Petr Nedělník sdělil, že se cítil jako Alenka v říši divů, když zastupitelé přistoupili na jmenovité hlasování. Byl jsem jeden z těch, co hlasovali PRO.

Pro vás, kteří na zastupitelstvo nechodíte, nejprve vysvětlení: na každém zasedání zastupitelstva se v úvodu rozhoduje, zda se bude hlasovat tajně nebo veřejně. Za sebe si nepamatuji, že by se hlasovalo tajně. **Vždy se hlasuje veřejně** a všichni přítomní mohou vidět, kdo a jak hlasuje. Do zápisu se uvádí výsledek hlasování, jak ho většina zná: pouze počty hlasů pro a proti, kolik zastupitelů se zdrželo. Jmenovité hlasování, které tak potěšilo pana Nedělníka, znamená, že se i do zápisu uvádí, kdo a jak hlasoval jmenovitě a už v několika případech jsme na to přistoupili.

Zastupitelská demokracie spočívá v tom, že většina rozhodne a menšina to akceptuje. Kolektivní orgán nelze trestně stíhat. V okamžiku, kdy jsou zapsány v zápisu jmenovité výsledky hlasování, může každý frustrovaný člověk, kterému se výsledek hlasování nelíbí, podat trestní oznámení a „potrestat“ tak zastupitele za to, že hlasovali jinak, než se mu líbí. Stačí jeden člověk a jedno anonymní udání může na týden znepříjemnit život mnoha zastupitelům. Bohužel s tím už máme ve Vřesině zkušenost.

Proto už nikdy nepodpořím, aby se do zápisu uváděly výsledky hlasování jmenovitě. Jenom naiva si může myslet, že zastupitelé budou rozhodovat odpovědněji, lépe. Naopak. Všichni se přikrčí a budou mít obavy hlasovat pro dobrou věc, když budou cítit riziko, že se to někomu nelíbí a že jim hrozí vyšetřování na policii. Zastupitelé se mají rozhodovat podle svého nejlepšího svědomí, ale hlavně svobodně, bez nátlaku. A jmenovité zápis výsledku hlasování je nátlak. Koho zajímá hlasování zastupitelů, ať přijde, vyslechně si diskusi, řekne svůj názor. Může si udělat názor na každého jednotlivého zastupitele. Ale do zápisu patří pouze anonymní výsledek hlasování.

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce

NOVÉ KOLUMBÁRIUM

V březnových Vřesinských novinách jsem Vás informoval, že rada obce se rozhodla na hřbitově vybudovat kolumbárium. Napsal jsem také důvod, co ji k tomu vede. V současné době je již vypracována projektová dokumentace a je podána žádost pro vydání stavebního

povolení. Pro Vaši představu, jak bude kolumbárium a jeho okolí vypadat, předkládám k nahlédnutí jeho vizualizaci. Jak je patrné z obrázku, bude mít kolumbárium celkem 96 úschovných schránek.

Pavel Pokorný, místostarosta obce

(Poznámka redakce: Kolumbárium je samostatná stavba nebo jen stěna, zpravidla stojící na hřbitově. Kolumbárium má výklenky se zamykatelnými, zpravidla skleněnými dvířky. Výklenek kolumbária je určen pro uložení pohřebních urn, vystavení portrétů zemřelých a upomínkových předmětů, nejčastěji květin nebo věnečků. Zdroj Wikipedie)

Vizualizace kolumbária

Podletí se včelami

Podle programu činnosti Spolku Vřesinská příroda z.s., ale jinak naprosto samostatně a na svůj náklad, realizoval Mgr. Tomáš Ivanský – renomovaný včelař- 23. 8. 2020 v rekonstruovaném sportovním areálu Základní školy ve Vřesině nekomerční, osvětovou akci „Podletí se včelami.“.

Skromné kulisy byly v účinném kontrastu s bohatostí zajímavých sdělení a materiálních vzorků, tajemství ze světa včel, zprostředkovaných a připravených velmi odborně manželským párem Ivanských, k ohmatání, ochutnání, pochutnání, prohlédnutí, pokochání.

Pozvání bylo na facebooku na stránce Spolku

Vřesinská příroda z.s. a webových stránkách obce Vřesina.

Kde jinde dostanete na ruku živého trubce, kde si prohlédnete pod mikroskopem včelí žihadlo a ochutnáte strašně léčivý rouskovaný pyl, propolis, různé druhy medů, med s pylem, panenskou plástev, kde jinde se dozvíte všechno o včelí matce, mateří kašičce, o létavkách, dělnicích, trubcích, plodu, včelím jedu, včelím vosku a o přezimování včel, kde si prohlédnete živé včely v úlu na pláštvi z bezprostřední blízkosti a v obecném míru?

Byly to parádní zážitky jak pro dospělé tak pro

děti, které ve včelařských kloboucích si statečně prohlížely včelky z bezprostřední blízkosti a užívaly si po lžičkách sladké, medové potěšení.

Dověděli jsme se, co lze vyrobit z darů včel jako Včelí víno, Medovinu, propolisové tinktury, masti a mastičky, Vičkovici, včelí maso a další a o blahodárných účincích i rizicích.

Jak dobře se ochutnávalo!

K tomu fotografie z brtnického včelaření, zmínka o sršních, co vás nebudou, ale ochutnají, všechno v ovzduší plném pohody.

Snad to bude začátek každoroční sladké tradice!

Ing. Petr Nedělník

50 let školní budovy

Výstavba školy

Dne 28. listopadu 1970 byla slavnostně otevřena nová 5 třídní Základní devítiletá škola (ZDŠ) ve Vřesině. Budova školy, stavěna po dobu tří let svépomocí v akci „Z“, měla hodnotu 4 mil. Kčs. Na její stavbě bylo celkem odpracováno 15 tis. brigádnických hodin. Nejvíce hodin odpracovali Jiří Svoboda - 287 hod., Jan Kotala - 142 hod., Ota Flagar - 95 hod., Savo Novák - 84 hod. a jeden z nejstarších občanů František Malík - 81 hod.

Záslužnou práci po dobu výstavby odváděli vesměs jako důchodci-Miloslav Komár, Josef Cvik, Ferdinand Benčík, Lumír Cvik, Antonín Buroň, Josef kaluža, Josef Mazur, Bedřich Šteiber, Antonín Dostál.

Pro zajímavost autor článku uvádí rok

1967, ve kterém se začaly stavět garáže, které jsou součástí školního areálu a na kterých se svou práci podílel jako brigádník - pomocník zedníkům tzv. helper.

Slavnostního otevření školy, kromě vedení obce - místního národního výboru a zástupců složek Národní fronty, Okresního národního výboru Nový Jičín, Krajského národního výboru Ostrava, zástupců Bytostavu n.p., Pozemních staveb n.p., VŽKG a zástupců okolních škol a obcí, byla také přítomná delegace z kmotrovského města Plzně vedená jejím primátorem Gustavem Radou. V rámci družby mezi městem Plzní a obcí Vřesina věnoval Národní výbor města Plzně 30 tis. Kčs na vybavení 1. třídy.

Vlastní vyučování v nové budově školy bylo

zahájeno 3. ledna 1971, které natáčela Československá televize.

Škole byl propůjčen na návrh Okresního národního výboru Nový Jičín titul „Škola 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou“. Deska s tímto textem visela na zdi u vstupu do školy. Nyní je pravděpodobně uložena v depozitáři školy.

Ve školním roce 1972/1973 byla dána do provozu školní družina, která byla 4 roky umístěna v provizorních podmínkách v odborné učebně. Teprve ve školním roce 1976/1977, po adaptaci školního bytu, byl v těchto prostorách zahájen provoz školní družiny, kde setrvává dodnes, respektive do následujících úprav v roce 2012.

V září 1974 byl dán do provozu Sportovní

areál za školou, vybudovaný také v akci „Z“, obsahující dopravní hřiště, hřiště na házenou, dva tenisové kurty, běžeckou dráhu a hřiště na malý fotbal.

26. srpna 1998 byla provedena kolaudace tělocvičny. Do této doby žáci cvičili v jedné ze tříd ve staré škole (nyní sídlo obecního úřadu).

1. ledna 2003 škola získala právní subjektivitu. Její součástí se stala mateřská škola, školní družina a školní jídelna. Zřizovatelem základní školy je obec Vřesina.

Dne 15. 11. 2012 byl Den otevřených dveří v základní škole, ve kterém byly prezentovány „Stavební úpravy - dostavba a rekonstrukce základní školy“. Vystavěno bylo celé jedno patro, které je téměř identické s druhým nadzemním

podlažím. Do těchto dvou pater se přestěhovaly všechny třídy, ředitelna i sborovna. Nově vznikla multimediální učebna, kde se učí žáci prostřednictvím nových technologií. Přizemí je nyní určeno především pro mimoškolní aktivity. Jsou zde dvě oddělení školní družiny, probíhá tu výuka náboženství a vyučují zde učitelé ze Základní umělecké školy z Klimkovic hře na hudební nástroje.

A nakonec 26. června letošního roku proběhlo předání nového školního sportoviště za budovou školy.

Za dobu 50 let se ve funkci ředitelů a ředitelů v nové budově školy vystřídali následující: Jiří Svoboda (1970 - 1977), Drahomíra Svobodová (1977 - 1992), Jaroslava Borisová

(1992 - 2004), Mgr. Jiří Buček (2004 - 2012) a Mgr. Lenka Skýbová (2012 - doposud).

Z učitelů z tohoto období, které již na škole neučí, lze připomenout namátkou Oldřišku Novákovou, Marii Kočí, Danuši Hromkovou, Zdeňku Drobíkovou a další, které jistě autorovi článku odpustí, že je nejmenoval.

Za těchto padesát let prošlo lavicemi školy od 1. třídy do 5. třídy cca 1 200 žáků. Rok 2004 byl pro školu kritický, kdy ji hrozilo zrušení, protože měla pouze 73 žáků. V letošním školním roce 2020/2021 školu navštěvuje 128 žáků.

Ing. Vladimír Bárta

(Pro sepsání článku byly použity výpisky z Obecní kroniky Vřesiny rok 1970 a zpracována Studie o vřesinské škole 1875 - 1975).

Slavnostní tribuna

Školní budova v roce 1971

Účastníci slavnosti

Budova školy 2020

2. 8. 2020 uplynulo 95 let od zahájení provozu na železniční trati ze Svinova do Vřesiny

Byl to nesmírně důležitý krok pro rozvoj celé oblasti. Horníci a hutníci dříve ubytovaní v podnikových ubikacích mohli dojíždět denně domů. Zlepšil se rodinný život, snížil se alkoholismus, protože muži, kteří se večer nevraceli k rodinám, trávili volný čas v hospodě. Při stavbě trati se uvažovalo o jejím prodloužení do Pusté Polomi, některé varianty uvažovaly o spojení s Hrabyní či Opavou, maximalisté chtěli natáhnout koleje až do Hradce nad Moravicí. Po elektrifikaci a přechodu na provoz tramvajemi bylo dokončeno úžasné dílo, které ve zkrácené délce trati slouží dobře dodnes.

Na výročí zavzpomínal Milan Julínek.

Skládka domovního odpadu v Kaménkovém dole (tzv. Tuzex)

Část bývalého Kaménkového Dolu ve Vřesině byla v 60. letech minulého století využita jako skládka domovního a stavebního odpadu. Několik let byl do dolu denně navážen odpad nejen z Vřesiny, ale zejména z Ostravy. Sortiment byl různý a o některé druhy odpadu měli kromě vřesinských občanů zájem i lidé ze širokého okolí. Z vřesinské zastávky tramvaje č. 5 směřovaly o víkendech skupinky osob, aby po vyšlapaném chodníku husím pochodem okolo potoka Vřesinky dorazily ke skládce. Za chvíli se vraceli zpět obtěžkáni taškami a batohy naplněnými potravinami, které měly spotřebitelskou lhůtu za svým zenitem. Na skládce

se nacházely rovněž „dobré potřebné věci“ pro vybavení domácnosti, vše bylo zadarmo a o to více to způsobilo radosti. Z biologického odpadu se dalo snadno vykrmit prasátko, poškozené tvárnice z Prefy Třebovice se daly využít při stavbě rodinných domků apod. Docházelo tím k prvotním pokusům o „ekologické třídění a druhotné využití materiálu“. Místo uložení odpadu pojmenovali občané Vřesiny Tuzex. Po ukončení provozu byl povrch zavezen ornicí, srovnán a zvalcován. Dle vyprávění občanů se za tmavých nocí na planině objevovaly modrozelené plamínky unikajícího skládkového plynu z nitra skládky. Přes veškerou snahu

o využití nově vzniklého pozemku k zemědělské činnosti, veškerá pěstební činnost skončila neúspěchem. Zbývající část Kaménkového dolu je asi 150 m dlouhá a 40 m široká, tvoří ji remízky se vzrostlými stromy - duby, jasanů, habry, břízy, černý bez, šípky. Je krajinnotvorným prvkem, místem hnízdění zpěvných ptáků, pozorovacím stanovištěm dravých ptáků (káně lesní). Kolem pozůstatku dolu prochází v současné době Pěšina Kaménky. Přímo z pod skládky vytéká tmavá kontaminovaná páchnoucí voda ze zasypané původní studánky, povrchové erozní vody splachují navezenou půdu nad skládkou a neúprosně odhaluje hříchy z minulosti.

Mgr. Tomáš Ivanský za spolek *Vřesinská příroda* předložil záměr využití pozemku jako *Medové louky*. Primárním cílem je dát nový ráz využití pozemku k.ú. Vřesina u Bílovce, parcelní číslo 2096/74, list vlastnictví 10001, který je ve vlastnictví naší obce.

Záměrem je přeměnit pozemek na lokalitu osázenou pylodárnými a nektarodárnými bylinami a dřevinami. Tím vznikne jednak umělý biotop s pestrá celoroční pastvou nejen pro běžně chovaná včelstva (*Apis mellifera*), ale i pro řadu dalších významných opylovatelů jako jsou čmeláci (v okolí Vřesiny typicky *Bombus terrestris* a *Bombus pascuorum*) nebo včely sa-

motářky (v okolí Vřesiny typicky rod *Andrena* - pískorypky nebo *Halictus* - ploskočelky). Tito živočišové aktuálně na klasických zemědělských monokulturách nenalézají celoročně dostatek potravy. Vytvořit na dotčeném pozemku jednu nebo dvě odpočinkové zóny (lavičky, posezení), které přirozeně naváží na systém relaxačních pěšin "Kaménky", rybník v Oši, "Jeničky".

Na vybraná místa pozemku doplnit několik úlů s včelami a umožnit obyvatelům pozorování hmyzu bez vzájemného rušení. Vznikem středního vzrůstem vznikne množství přirozených úkrytů pro řadu drobných obratlovců i drobné lovné zvěře. Obec schválila financování záměru a v současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele.

Milan Julínek

Loučení s prázdninami

V sobotu dne 22. 8. 2020 se ve spolupráci obce a kulturní komise konala akce Loučení s prázdninami. Proběhla místo Dne obce, který se díky pandemii bohužel konat nemohl. Jak jistě mnozí víte, vystoupila hudební kapela Chickaletta, kouzelnice Radana. Dále bylo postaveno šapitó od Cirkus trochu jinak, které nám zpestřilo program svým vystoupením žongléra a provazochodce. Program pak zakončila kabaretní skupina Hrdobci s Osamělými palačinkami. Večer mělo proběhnout již tradiční letní kino, které se však díky nepříznivému počasí muselo zrušit, přesto zábava pokračovala dál. Chci poděkovat všem, kteří se na této akci podíleli. Budeme se těšit zase na příští rok a snad nám Den obce vyjde jak má ☺

Lenka Pokorná, předseda kulturní komise

(Poznámka redakce: 15. 6. 2020 uplynulo 15 let od slavnostního otevření rekonstruovaného sportovního areálu U Opusty a od prvního uspořádání Dne obce)

Divadlo Vřesinských ochotníků

Prázdniny utekly tak rychle, jak to ty potvůrky splašené dělají každoročně. S blížícím se podzimem nastává zase období příprav na další divadelní sezónu.

Letošní rok nebyl kultuře zrovna nakloněn, ale i přes všechna opatření se nám povedlo odehrát premiéru naší nové hry Vražda sexem. Omlouváme se těm, kteří očekávali na jevišti lechtivé scény, popřípadě nějaký ten mord v přímém přenosu. Nic takového bychom samozřejmě nemohli dopustit, protože Ládu Hubičku, představitele mrtvol, máme moc rádi. Navíc nás čeká ještě hodně repríz a budeme ho potřebovat :-)

Nejbližší termín, kdy se představíme na naší domovské scéně, v Domě zahrádkářů, je 28. 9. 2020.

Naše příznivce, kteří si nenechali ujít premiéru ve Vřesině, jsme informovali, že s Vraždou sexem se zúčastníme postupové přehlídky ve Štítně u Opavy. Na přehlídce jsme získali řadu ocenění. Kromě cen za herecký výkon za roli Dot pro Marcelu Hoferovou a čestného uznání za roli Val pro Lenku Vaněčkovou, jsme získali ocenění za nejlepší scénu a nejlepší kostýmy přehlídky. Postup na národní přehlídku do Vysokého nad Jizerou nám sice utekl, nicméně na začínající soubor jsme si vedli velice dobře. Naši práci po odehraném představení ocenila odborná porota při rozboru hry po představení.

Sklidili jsme uznání za velký pokrok v porovnání s minulým rokem, kdy jsme se jako úplní nováčci na soutěži představili s jednoaktovkami Zastupitelé a Dveře.

Na přehlídce zaujala předsedu poroty Tomáše Hradila naše nadšená divadelní činnost natolik, že pro nás vytvořil divadelní seminář. Velice si jeho pomoci a přátelského přístupu ceníme. Třídní seminář pro nás připravil bez nároku na finanční odměnu, a to je přístup, který se v dnešní době jen tak nevidí.

Cílem semináře bylo osvobodit herce od stresu, který představuje bezchybné naučení se textu k roli. Může se stát, že vlivem stresu a zodpovědnosti po příchodu na jeviště se text ztratí v temné propasti, ze které není návratu ani přes úpornou snahu nápovědy.

Pro herce je tento zážitek tak silný a nepříjemný, že slabší jedince by mohl od dalšího hraní odradit úplně. Uvědoměním si, jaký úkol má postava, když vstupuje na jeviště a bez jeho splnění nemůže jeviště opustit, i kdyby se dělo cokoli, je právě to, co odlišuje dobrého herce od amatéra. K nácviku, jak nad svou postavou přemýšlet, nám posloužily povídky Z jedné a druhé kapsy od Karla Čapka. Vznikla tak dvě krátká představení na motivy povídek Rekord a Modrá chryzantéma, kde bylo zakázáno se jakkoli učit

text. Představení se povedla nad očekávání dobře a nás to posunulo zase o kousek dále v našem herectví.

To, že povídku Rekord vřesinstí herci odehráli opravdu důvěryhodně, potvrdila i úsměvná historka, o kterou se s Vámi ráda podělím. V povídce se vyšetřuje vražda jinocha, který kradl ovoce a byl trefen kamenem do hlavy. Není tam nouze o vypjaté okamžiky, hádky a řev. Bylo něco v sobotu po poledni, když šel mladý muž, nejspíš hasič, do požární zbrojnice něco vyřídit. Oknem ze sálu nad zbrojnicí, kde se hra nacvičovala, slyšel řev ženy a mužský hlas, který jí vyhrožoval. Vycházela jsem zrovna ze dveří ven, když se mě celý vystrašený mládenec ptal, co se tam nahoře děje a že je potřeba zasáhnout, než ten chlap paní ublíží. Vysvětlila jsem mu, že to není potřeba a že je to pouze nácvik divadelní povídky. Chvilí vypadalo, že ho má odpověď uklidnila, nicméně jak jsem poodešla do parku, tak mu to nedalo a vyběhl nahoru se raději přesvědčit, zda jsem nebyla jen komplic a neděje-li se v sále něco nekalého.

Z toho plynou dvě zásadní věci, které rozhodně potěší. Naším spoluobčanům není jedno, co se kde ve vesnici děje a jsou ochotni pomoci. A zadruhé, že vřesinstí ochotníci dělají divadlo s vášní a láskou.

Věra Filipová, členka divadelního souboru

Náš DiVOch

Závěrečná scéna z premiéry hry Vražda sexem ve Vřesině dne 23. 6. 2020

Přáním ženy-lékařky je klidný domov a realistický přístup k životu. To ale nejde, když má doma nepraktického manžela, všetečnou tetičku, ztřeštěnou neteř, horlivého asistenta a do toho se objeví šílená rodička. Jak to v tomhle blázinci dopadne? No přece "Vraždou sexem".

S touto úsměvnou inscenací vystoupil v prvních letech dnech v Domě zahrádkářů amatérský divadelní soubor DiVOch. Z jejich účinkování cítíme obrovskou snahu předávat divákům radost, pohodu a spokojenost. Vážím si jejich chuti, odvahy a nekonečné práce, s jakou nám divákům předávají kulturní zážitek.

Přijďte i vy na příští představení podpořit a potleskem vyjádřit poděkování našim hercům za činnost, které se věnují po práci a ve svém volném čase.

"Divoši", děkuji za krásný večer a přeji všem mnoho dalších divadelních úspěchů.

Mgr. Jarmila Homolová

Z knihovny

INFORMACE
Z KNIHOVNY...

Milí čtenáři, zdravím Vás po prázdninách a dovolených a dovoluji si Vás opět pozvat do knihovny k zapůjčení zajímavých knih. Mnoho jich bylo během prázdnin zakoupeno, takže je stále z čeho si vybírat. O všech novinkách se můžete dozvědět v on-line katalogu knihovny. <http://vresina.knihovny.net/katalog/baze.htm>. Přes prázdniny neprobíhaly v knihovně žádné akce, jen dobíhaly dvě výstavy „Prvorepublikové knihovnictví“ a „Samet“, ale to neznamena, že se v ní nic nedělo. Knihovna už několik let provozuje knihobudku na porubském koupališti a i letos byla doplněna vyraženými nebo darovanými knihami, které už v knihovně neupotřebím. Další knihy byly odvezeny do zdravotních zařízení na dětské oddělení v Lázních Klimkovic a do rehabilitačního zařízení v Chuchelně. Během prázdnin se také připravovaly nové akce nebo domlouvaly nové termíny na akce, které nemohly být na jaře uskutečněny.

Proto si nezapomeňte zapsat do svých diářů dvě besedy s regionálními autorkami:

- **v úterý 27. 10. 2020 od 17 hodin** - proběhne v knihovně beseda se spisovatelkou **Karin Lednickou**, autorkou knihy Šikmý kostel

- **ve středu 4. 11. 2020 od 17 hodin** se spisovatelkou **Evou Tvrdou**, jejíž knihy jsou stále v oběhu a v knihovně se nikdy moc dlouho neohřejí.

Od září do prosince budou v knihovně opět probíhat výtvarné dílny s paní Šárkou Dvořákovou. Všechny termíny jsou už dané, najdete na stránkách knihovny. <https://knihovna-vresina.estranky.cz/>

První proběhla už v pátek 11. 9. 2020 a vyráběli jsme přívěšek stromu z chirurgické oceli a kamenů.

Ve školce také opět začne ve spolupráci s dětmi a rodiči akce „Celé Česko čte dětem“, v tomto školním roce zaměřená na výročí 55 let Večerníků.

Ve škole proběhne odložené pasování „prvňáčků na čtenáře“ a **2. 10. 2020** za žáky přijede **Lukáš Hejlík – s LiStOVaNiM** - scénickým čtením, který se snaží divákům představit knihu

jiným způsobem.

V knihovně, ve škole a školce nebo na obecním úřadě bude i letos probíhat sběr vršek z PET láhvi pro Tomáše Berku.

V pátek 18. 9. 2020 jsem prezentovala naši knihovnu na setkání knihovníků – „Co venkovské knihovny umějí a mohou“, na téma „Cesty vřesinské knihovny“, kde jsem přítomné seznámila s tím, co se v posledních letech v knihovně podařilo, o proběhlé rekonstrukci knihovny a o všem, co naše knihovna nabízí čtenářům a návštěvníkům.

Na září připravujeme vernisáž výstavy - „panenek Kiwanis“ - bližší informace budou včas

na plakátcích. (více o Kiwanisu najdete v archivu vřesinských novin na stránkách Obce Vřesina z července roku 2018)

To je jen něco málo z toho, co nás na podzim čeká v knihovně.

Těším se na setkání s Vámi v prostorách knihovny.

Výpůjční doba v knihovně je:

pondělí - 11.00-19.30 hod.

čtvrtek - 15.00-19.00 hod.

Kateřina Hurníková, knihovnice

Z tvorby čtenářů

Tričková č. 2

*Z regálu se na mě smálo....
tak, že řekla jsem si tiše,
tohle by se vyjímalo
na manželově břiše.*

*Potřebuje tričko nové,
ať vypadá svátečně,
právě tohle azurové
hodí se mu báječně.*

*Svoji tužbu rychle řeším,
vkládám ho do košíku,
jak mu padne, moc se těším...
a platím ho ve mžiku.*

*Radost k nezaplacení!
Ta barva ho rozzáří!
Bříško rázem vidět není,
mizí trpkost ve tváři.*

*Představa mou duši hladí,
a tak nemám žádný strach,
že se s mými šaty sladí
ve svých bílých kalhotách.*

*Náladu mu jistě zvedne,
bude vtipný, samý žert
v hezké, slunné odpoledne,
až půjdeme na koncert.*

*Oči na něm mohu nechat,
jak mu krásně sluší,
nemusíme nikam spěchat,
máme slunce v duši...*

*Někdo si rád tajemství
schovává a hýčká,
já však píšu další dějství
o osudu trička.*

*Druhý den v něm běhá, cvičí,
venčí psy a trávu seče -
já mu říkám, že ho zničí!
Málem prosím v kleče.*

*V tričku umouněném směle
nic nestojí v jeho cestě,
lehne v něm do postele,
k odpolední své siestě.*

*Další den, když protřu oči
rozčílím se nemile,
v pohledu na tričko je stočím,
železná to košile !*

*Zas uléhá po venčení
nevadí mu, zlostí blednu,
v rukou cítím mravenčení
něco mě už táhne ke dnu.*

*V poledne, cit se v něm pere,
hodí ho na blízký věšák,
jiné tričko na hrud' bere
je z něj zase velký fešák.*

**Milada Nedělníková,
červen 2020**

Hlučné práce ve dnech pracovního klidu

V předešlém vydání Vřesinských novin se hovoří o problematice hluku z prodloužené Rudné, který obtěžuje některé obyvatele naší obce. V jiném vydání je apelováno na občany, aby lahve do velkoobjemových kontejnerů nevhazovali ve večerních hodinách, jelikož tak ruší blízké bydlení. Z uvedených příkladů lze vyvodit, že hluku si "užíváme" dost a rádi bychom si od něj alespoň občas odpočinuli.

Na přelomu let 2017/2018 proběhla na webových stránkách obce anketa, ve které

bylo možné hlasovat, zda by občané obce byli pro omezení hlučných prací ve dnech pracovního klidu obecní vyhláškou. Přibližně 80% respondentů se vyslovilo pro a s omezením vyjádřilo souhlas. Zeptal jsem se zhruba za rok stávajícího vedení obce, zda bude v této věci podnikat nějaké kroky. Ne, nebude.

Je příjemné si v letních měsících na zahradě přečíst pár stránek, nebo jen tak sedět a vnímat zvuky přírody. Nevím, zda je to mou nedostatečnou pamětí, mám dojem, že v dřívějších letech

nebyly o nedělích a svátcích slyšet sekačky, motorové pily, křovinořezy a další technika v takové míře, jak je tomu v letech posledních. Někdy zřejmě nelze jinak, avšak věřím, že v mnoha případech mohou být tyto práce realizovány v dalších šesti dnech, které týden nabízí.

Až tedy příště půjdete v neděli startovat svůj zahradní stroj, zvažte, zda můžete práci přesunout, prokázat tím ohleduplnost ostatním bydlícím a přispět k vyššímu komfortu vzájemné pohody.

Jiří Franz, Vřesina

Jak si sestavit svůj rodokmen předků

Koronavirové období znemožnilo uskutečnit besedu pod názvem „Jak si sestavit svůj rodokmen předků“ připravovanou na duben letošního roku. Proto se beseda uskutečnila až v náhradním termínu 23. července 2020 v obecní knihovně ve Vřesině. S přihlédnutím k tomu, že kapacita knihovny byla posluchači při přednášce zcela naplněna a o zajímavé akci se někteří občané dozvěděli dodatečně, požádali jsme přednášejícího pana Ing. Antonína Šimáčka o stručné shrnutí obsahu jeho přednášky a jeho hlavní myšlenky.

Přednáška měla za cíl ukázat cestu zájemcům o historii, jak se mohou dnes dostat k potřebným informacím o svých předcích a začít se sestavováním rodokmenu. Jednalo se o úvodní setkání se základními kontakty a odkazy na in-

ternetu a předpokládám, že můžeme v setkáních pokračovat, pokud bude zájem občanů Vřesiny. Místo a čas určitě najdeme.

Aniž si to uvědomujeme, tak již při narození získáváme mnohé předpoklady do života. Dnes se odborníci na dědičnost shodují v tom, že není obsažena jen v genech po rodičích, ale i v tzv. rodové zátěži, což jsou zakódované zkušenosti a paměti našich rodičů, prarodičů a vlastně všech našich předků. Tím přebíráme jejich způsob života, chování, traumata, kterými trpěli a zejména řešení, jak se s nimi dokázali vypořádat a jak budeme v obdobných situacích jednat my.

Proto se dnes stále více lidí zajímá o to, kdo byli jeho předci, jak žili, bydleli a jaké řemeslo či práci vykonávali? A díky digitalizaci archivů matrik, kronik

a dalších historických listin je to vcelku možné.

Chcete-li bádat v historii Vaší rodiny, zajistěte si informace o narození Vašich babiček a dědečků, protože to už budou informace starší více než 100 let a budou v tzv. mrtvých matrikách, tedy těch, které jsou uloženy v archívech, digitalizované a tedy pro nás přístupné.

A pokud by se někdo zajímal o tuto problematiku obšírněji, studuje historické souvislosti míst, kde žije a chtěl by si časem vytvořit např. i rodinný erb s možností zapsání do „Zemských desek“, tak se může přihlásit do ZSRU (Zemská stavovská rodová unie). O ní jsem již psal v některém z minulých čísel Vřesinských novin.

Za resumé panu Ing. Šimáčkovi poděkoval Ing. Vladimír Bárta

Koronavirové období

Koronavirové období, které nám v letošním roce drze nahradilo jaro, se neslo ve znamení zákazů. Hospody i divadla byly z rozhodnutí mocipánů zavřené, a tak prostému lidu nezbyvalo, než se hromadně věnovat jedné z mála zábav, která mu zůstala - vydat se na výlety do přírody. Což o to, zvěř, která se denně setkává s lázeňskými šviháky, běží za své zdraví v porubském lesoparku, páníčky s jejich psy a na to ještě s houfy městských dětí mířících se hlasitě se vyřádit na Skalce, je zvyklá na ledacos. Bohužel zvěř, nevzdělané to tvorstvo Boží, nevěda, že jaro bylo pro tento rok zrušeno, muselo svá mláďata přivést na svět i mezi všudy-přítomnými výletníky.

Teď, když nám už ty hospody a kulturní stánky konečně epidemiologové otevřeli, je třeba zvěři dopřát také trochu toho sociálního distancování a klidu. Pohybujeme se po stezkách k tomu určených a své psy mějme vždy na vodítku. Bohužel v přírodě se kromě turistů a výletníků občas pohybují také tvorové, kteří rozumu mají snad ještě o něco méně, než průměrně inteligentní bažant. Dokážou však napáchat větší

škody, než prase divoké. V myslivecké mluvě bývají označeni jako škodná v revíru. Jedná se o špatně vychované jedince druhu Homo, kteří si neváží práce jiných. Každý rok nacházíme takové úlovky v podobě rozbitých posedů, vybitých oken a jiných lumpáren, které členům Hubertova cechu sťažují život a působí škody. Takoví návštěvníci přírody si nezaslouží víc než zít lopatou* po rážích**.

*z mysliveckého slovníku: paroží daňka nebo

losa, jehož lodyha se směrem vzhůru zplošťuje
**z mysliveckého slovníku: varlata srstnaté zvěře

S nadsázkou a pod rouškou noci napsal člen vřesinského Hubertova cechu, Ing. Jiří Augustin.

(Tento článek byl psán pro červencové vydání Vřesinských novin, ale nedopatřením se stalo, že ho „šotek“ do tisku nezařadil. Redakce se tímto autorovi i čtenářům omlouvá.)

Zprávy z FC Vřesina

FC Vřesina sklízí úspěchy nejen na fotbalovém hřišti

Zatímco se fotbalová sezóna ještě ani pořádně nerozběhla, náš oddíl již sklízí první výrazné úspěchy, tentokrát na poli funkcionářském. Již před zahájením sezóny byl místopředseda oddílu Petr Řeháček oceněn plakétou „Osobnost ostravského fotbalu“, která mu byla slavnostně předána v sídle MěFS v Ostravě-Přivoze. Ještě mnohem větší ocenění se pak dostalo našemu předsedovi, panu Milanu Miksovi, který dostal nejvyšší možné fotbalové ocenění, cenu JUDr. Václava Jíry, jako poděkování za celoživotní zásluhy o rozvoj fotbalu. Pan Miksa je fotbalovým funkcionářem již 35 let, z toho posledních 8 let je předsedou našeho oddílu. Cena mu měla být předána v Praze za přítomnosti špiček českého fotbalu. Bohužel, koronakrize tomuto slavnostnímu aktu zabránila, a tak jsme byli všichni svědky předání tohoto významného ocenění, a to přímo na našem hřišti, před soutěžním utkáním našich mužů.

Teď už jen všichni doufáme, že podobně „kvalitní práci“, jako naši přední funkcionáři, předvedou i hráči na hřišti. Vyznamenaným gratulujeme.

Výbor FC Vřesina z. s.

(Poznámka redakce: Ocenění panu Milanovi Miksovi bylo předáno dne 23. 8. 2020 ve sportovním areálu U Opusty před fotbalovým utkáním Vřesina – Darkovičky 3:4)

Uprostřed oceněný Milan Miksa

Oceněný Ing. Petr Řeháček

PUSTEVNY 2020 zdolány!!

Vřesinská pingpongová mládež se po nevy-
nucené izolaci opět sešla v herně stolního tenisu
SK Vřesina LT. Během června byly tréninkové
skupiny dětí rozděleny na dvě části, aby v herně
nebylo při tréninku více než 10 dětí a trenérů, jak
nařizovaly hygienické předpisy pro sportování
v uzavřených prostorech.

No a na závěr této přerušené sezony se v neděli
28. 6. 2020 mladí stolní tenisté Vřesiny vyda-
li se svými trenéry a rodiči na turistický výlet
na Pustevny.

Malým zklamáním bylo, že nejela lanovka, pro-
tože řada z nich se na „pustevenské“ lanovce
ještě nesvezla. S mladými pingpongisty se samo-
zřejmě na tento výlet vydal i jejich trenér Radek,
vozičkář, kterému při náročných stoupáních
pomáhali právě jeho svěřenci v rámci fyziky.
Odměnou jim bylo ocenění z rukou právě tohoto
trenéra, který jim po zdolání „sochy Radegasta“
a kapličky na Radhošti, předal u sochy Cyrila
a Metoděje tradiční originální medaile.

Cestou zpět, náhradou za nefunkční lanovku,
navštívili naši mladí sportovci stezku mezi koru-
nami stromů Pusteven „STEZKA VALAŠKA“.

No a pak se jelo domů a hurá na prázdniny!!

Zapsal: Marian Hájko

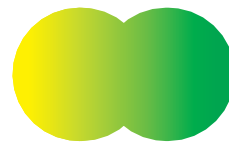

Předání medailí

U Cyrila a Metoděje

Informace o VSH

Poslední disciplínou VSH před prázdninami byl nohejbal. Bohužel se Vřesina této disciplíny z důvodu zranění a zaneprázdnění hráčů nezúčastnila. I to se bohužel stává. Takže je tu výzva:

Vřesiňáci, kdo si troufáte v příštím roce VSH reprezentovat Vřesinu v nohejbalu, ozvěte se!!

Přesto se i po této disciplíně Vřesina udržela v celkovém hodnocení na krásném 4. místě. První disciplínou po prázdninách byla lukostřelba. Konala se 5.září ve Velké Polomi, na již tradičním místě u Rybářské Bašty. Vřesinu reprezentovalo družstvo již stabilních a osvědčených lukostřelců. A to:

**Březný Tomáš
Magnusek Aleš
Kozelka Antonín
Šeřl Michal**

Toto družstvo se zhostilo disciplíny se ctí. Jako vždy byli favority Krásné Pole, Velká Polom a Horní Lhota. Letos v této disciplíně byl velmi dobrý i nováček soutěže Čavisov, takže Vřesina skončila na krásném pátém místě. Tady bych

chtěla poděkovat všem vřesinským soutěžícím za skvělou reprezentaci a taky obecnímu úřadu Vřesina za podporu a finanční příspěvek

na šípy. Jelikož toto družstvo reprezentuje Vřesinu i ve střelbě ze vzduchovky, tak jim na tomto místě přeji mnoho úspěchů.

Kozelková Jitka

Zleva Antonín Kozelka, Aleš Magnusek, Tomáš Březný, Michal Šeřl

Cvičenky z Vřesiny!

Taky jsme se před 35 lety zúčastnily pod vedením p. Hanky Dolbové celostátní spartakiády 1985. Už slyším, jak někteří teď remcají, že to bylo hromadné oblbování národa a kdo ví co ještě. Pro nás to ale byl zážitek.

Cvičily jsme pod hlavičkou TJ Sokol Vřesina a kdo si vzpomene na tehdejší podmínky pro cvičení v naší obci, ví, že to byl docela horor. Cvičily jsme v jedné třídě staré školy (pro dokreslení jsou to místnosti na dnešním OÚ, naproti poště) takže nacvičit nějaké přesuny, a že jich bylo, znamenalo přesunout se v zimě v mrazu a v rukavicích, protože jsme cvičily s kruhem, na asfaltové hřiště u školy. Když nám výjimečně propůjčili nějakou hodinu v Porubské Sokolovně, tak byl svátek. Podotýkám, že některé z nás nacvičovaly ještě skladbu rodiče s dětmi ve školce pod vedením uč. Aleny Šlosárkové.

Protože Vřesina patřila tehdy pod okres Nový Jičín, tak na rozdíl od Krásného Pole, znamenalo na všechny návky cvičitelek jezdit do Nového Jičína a nebo do Kopřivnice. To samé i na samotné vystoupení. Nový Jičín, Odry, Hladké Životice (všude vlakem, protože jsme auta neměly) a nakonec tak jako cvičenky z Krásného Pole, jsme cvičily v Ostravě a devět z nás mohlo jet reprezentovat Vřesinu do PRAHY. Nástupní zastávka na vlak do Prahy pro nás byla Studénka. Dohodli jsme se, že do Studénky pojedeme autobusem. Na zastávku ve Vřesině se s námi přišel rozloučit předseda TJ Sokol p. Pravda, ale najednou vystal problém. Autobus měl větší zpoždění a my to měly s časem naknap. Věděly jsme, že spartakiádní vlak na nás nepočká. Kdo nás do Studénky odveze? Je nás moc! p. Pravda se snažil. Autobus přijel! Bylo to kruté, ale stihly jsme to na nádraží v poklusu. Tak začala naše spartakiádní Praha.

Praha byla pro nás úžasná, spaly jsme ve škole v Krči na lehátkách, některé z nás absolvovaly antropologické prohlídky (vzpomínáte Marcelo a Pavlo), prošly jsme si Prahu a vůbec nám nevadilo noční vstávání na návky na Strahově. Když autorka skladby z náčelnického můstku zařvala „Štopko trrháš se,, věděly jsme že to patří nám. Prostě jsme byly část řádku v lipovém lístku skladby Ženy1 Dvořákových Slovanských tanců. A když jste v davu zaslechli písničku „Po cestě kráček šedivý osel....., bylo jasné, že se schází Vřesina.

Takže, cvičenky z Vřesiny, které jste cvičily na spartakiádě 1985, doufám, že jste si s námi zavzpomínaly. Samozřejmě i na to, jak jsme k úžasu některých občanů obce, začaly po návky navštěvovat místní hostinec na Růžku, a to v té době byl pro ženy silný prohřešek, nebo jak po oznámení, kdo byl vybrán do Prahy, některé z výše jmenované hospůdky odešly oknem. To už patří k mládí v jakékoliv době a dobře se na to vzpomíná. **Díky, že jsme to spolu mohly zažít.**

Samozřejmě zde zdravíme i cvičenky z Krásného Pole.

Valtánu u Dolbů si zavzpomínaly a zdraví Vás
Jitka Kozelková a Hanka Dolbová

*Sedící zleva: Marcela Vyhlídalová, Martina Hladká, Iva Polášková, Táňa Šimáčková, Jitka Kozelková
Stojící zprava: Eva Rykalová, Pavla Pohanková, Marie Kolibáčová, Hana Dolbová*

Ráj srdce

Tak nějak, skoro nechtěně, jsme se vystavili varhannímu koncertu v půvabném cihlovém kostele v Ludgeřovicích, a to 13. 9. 2020, v rámci Svatováclavského festivalu a stáhli s sebou dospělé vnouče s jeho dívkou.

Naším starým vkusem je hudba radostná (třeba Mozart) s orchestry od 3 členů nahoru a tohle bylo něco jiného.

Jednalo se o recitaci pasáží z Komenského „Labyrintu světa a ráje srdce“ Markem Ebenem, prokládanými varhanními výkřiky složenými jeho otcem Petrem Ebenem, provedenými Tomášem Thonem.

Takže sólo po dva muže, P. Ebena, varhany a Komenského s atmosférou vážnou, podtrženou kostelem a taky dobrou, kdy jsem si připadal jako v mešitě, mezi zahalenými obličejí.

A nelitovali jsme.

Slova, krásné, víc jak 350 let staré češtiny, byla znamenitě tlumočena M. Ebenem a varhany se prostřednictvím Thona předvedly jako nástroj neuvěřitelné síly, rozsahu, barvitosti a fantazie a tyto zážitky nedokázaly potlačit ani prokletě úzké kostelní lavice.

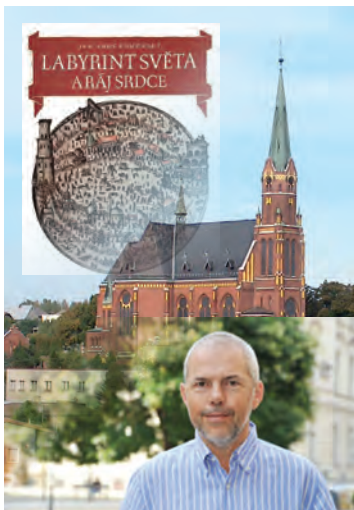
A slova podtrhovala, jak ani po 350 letech se lidstvo nemění a nezmění v nošení masek, ve zhotovování vlastních šípů smrti, trochu změna jen ve sladkých šípech lásky, ale prázdné tituly na čelech jsou pořád stejným hitem, štěstí si pořád vybírá koho chce, moudrost není ani moudrá ani krásná, slavnostní deklarace lepšího příštího jsou stejně neúčinné jako dobře miněné, vydání dobrého zákona je výzva k jeho obejití.

Nevím jak jiní, ale myslím, že jediná změna je zásadní.

Útěk před labyrintem světa do víry v Boha je schopno stále menší počet jedinců.

Náš strach, jak tohle bude působit na naše mladé, byl zbytečný. Zamysleli se!

Petr Nedělník, září 2020

Změna pracovní doby České pošty od 1. 10. 2020

Česká pošta sjednotila v menších obcích provozní dobu se zásadní změnou:

	dopoledne	odpoledne
Pondělí:	zavřeno	13:00 – 18:00
Úterý:	8:00 - 12:00	13:00 – 14:00
Středa:	zavřeno	13:00 – 18:00
Čtvrtek:	8:00 - 12:00	13:00 – 14:00
Pátek:	8:00 - 12:00	13:00 – 14:00

Inzerce

KVĚTINÁŘSTVÍ

ÚT 12:30 - 17:00

ČT 8:30 - 12:30 13:00 - 17:00

PÁ 8:30 - 12:30 13:00 - 17:00

So 8:30 - 11:00

Objednávky na tel:

604 46 18 46

www.kvetinarstvi-monika.cz

Zajímavost

Víte, že

Vřesinské noviny jsou jako povinné tisky zasílané po jednom výtisku do 18 institucí v celé České republice? V Praze je obdrží Národní knihovna ČR, Knihovna Národního muzea v Praze, Ministerstvo kultury, archiv povinných výtisků, Parlamentní knihovna, Městská knihovna v Praze, v Brně je to Moravská zemská knihovna, v Kladně Středočeská vědecká knihovna v Kladně, v Českých Budějovicích Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích, v Plzni Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje, v Ústí nad Labem Severočeská vědecká knihovna v Ústí nad Labem, v Liberci Krajská vědecká knihovna v Liberci, v Hradci Králové Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové, v Ostravě Moravskoslezská vědecká knihovna v Ostravě, v Olomouci Vědecká knihovna v Olomouci, v Pardubicích Krajská knihovna Pardubice, v Havlíčkově Brodě Krajská knihovna Vysočiny, ve Zlíně Krajská knihovna Františka Bartoše ve Zlíně, příspěvková organizace a v Karlových Varech Krajská knihovna Karlovy Vary.

Tímto způsobem si mohou v celé zemi (a také v Austrálii) přečíst o dění v naší obci. Pochopitelně jsou tady ještě webové stránky obce - www.vresina.cz. Proto čím více bude autorů, tím více budou pestré Vřesinské noviny, které mohou takto propagovat obec ve všech krajích republiky.

Redakce Vřesinských novin

Informace z Charity Ostrava

Charita Ostrava zajišťuje poradenství při péči o blízké a zve na kurz

Charita Ostrava v rámci aktivit Charitní hospicové poradny nabízí možnost bezplatné účasti na semináři „Jak pečovat o nemocného člověka v domácím prostředí“. Na setkání s profesionálními zdravotními sestrami Mobilního hospice sv. Kryštofa se dozvíte, jak zvládnout domácí péči o člověka se sníženou pohyblivostí, částečně nebo plně imobilního člověka a získáte související informace ze zdravotní a sociální oblasti. Termín společného kurzu je **22. 10. 2020, 14-17 hodin** v budově Hospice sv. Lukáše, Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice.

Naučíte se nemocnému člověku podávat stravu, tekutiny a léky, provádět osobní hygienu či polohování, jako prevenci vzniku proleženin. Proběhnou praktické ukázky, jsou připraveny informace o možnostech získávání příspěvku na péči nebo využívání kompenzačních pomůcek, které pomáhají při naplňování potřeb nemocného člověka. Na kurz se přihlaste předem na kontaktu níže. Pro zájemce nadále poskytujeme konzultace v rámci telefonických nebo video hovorů. Konzultace vedené zdravotními sestrami poskytujeme každou středu (nebo dle domluvy). Těšíme se na Vaši účast!

Kontakt: Charita Ostrava - Charitní hospicová poradna, Mgr. Alexandra Čubová, 731 534 002, e-mail: hospicova.poradna@ostrava.charita.cz

Více na webu:

<https://ostrava.caritas.cz/akce/jak-pecovat-o-nemocneho-v-domacim-prostredi-konzultace/>
<https://ostrava.caritas.cz/akce/jak-pecovat-o-nemocneho-v-domacim-prostredi-22-10-2020/>

Pokračuje výstava obrazů studentů - seniorů

Srdečně zveme prohlídku pokračující výstavy obrazů členů **Kurzu výtvarných technik Ostrava!!!** vedeného malířem a grafikem Josefem Odráškou v charitní galerii G v Charitním středisku Gabriel - komunitním centru pro seniory v Ostravě-Zábřehu. Výstava je přístupná veřejnosti každý všední den v době 8 - 15 h do 10. 11. 2020.

web: <https://ostrava.caritas.cz/akce/kurz-vytvarnych-technik-ostava-vystava-obrazu/>

Charita Ostrava hledá lékaře pro hospicové služby

Charita Ostrava nabízí pracovní uplatnění pro lékaře – specialistu paliativní medicíny v lůžkovém Hospici sv. Lukáše – zařízení pro lidi v terminálním stádiu života. Předpokládáný termín nástupu: ihned nebo dle dohody. Podrobnější informace na webu <http://ostrava.charita.cz/volna-mista/>

CHARITA OSTRAVA
CHARITNÍ HOSPICOVÁ PORADNA
Charvátská 785/8, 700 30 Ostrava-Výškovice

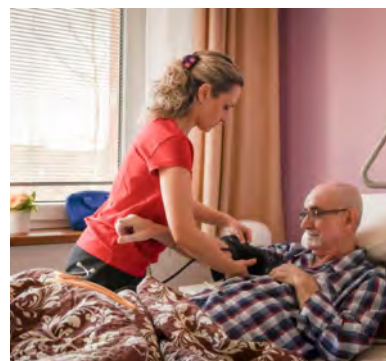
Potřebujete poradit s péčí o svého blízkého?

V rámci aktivit Charitní hospicové poradny a Charitního střediska sv. Kryštofa – mobilního hospice a ošetr. služby Vám nabízíme možnost seznámit se s tím

JAK PEČOVAT O NEMOCNÉHO V DOMÁCÍM PROSTŘEDÍ

Na setkání se dozvíte, jak zvládnout péči o méně pohyblivého, částečně nebo plně imobilního člověka. Nabízíme informace a praktické ukázky např. z těchto oblastí:

- podávání stravy, tekutin a léků,
- pomoc při osobní hygieně,
- polohování a prevence proleženin,
- výměna lůžkovin,
- kompenzační pomůcky a půjčování,
- jak si požádat o příspěvek na péči atd.

Praktické ukázky je možné po domluvě předvést i přímo ve vaší domácnosti.

Místo: Hospic sv. Lukáše (zasedací místnost ve 2. patře), Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice

Kdy: 22. 10. 2020, 14.00-17.00 h (další termíny možné i dle zájmu).

Přihlášení: Charitní hospicová poradna, Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice, tel.: 599 508 533, mobil: 731 534 002, Mgr. Alexandra Čubová, e-mail: hospicova.poradna@ostrava.charita.cz web: www.ostrava.charita.cz

Těšíme se na Vás!

Projekty Charity Ostrava jsou realizovány s finanční podporou statutárního města Ostravy a Moravskoslezského kraje.

OSTRAVA!!!

galerie G

Výstava obrazů členů

KURZU VÝTVARNÝCH TECHNIK OSTRAVA !!!

pondělí - pátek od 8.00 do 15.00 hodin,
výstava potrvá do 10. 11. 2020

galerie G, vestibul 1. patra, Charitní středisko Gabriel,
komunitní centrum pro seniory, Čujkovova 3165/40a, Ostrava-Zábřeh,
tel.: 599 527 590, mobil: 737 610 758, www.ostrava.charita.cz

CHARITA OSTRAVA

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!

DOPRAVA ZDARMA! NA STAVEBNÍ MATERIÁL*

* Nakupte jakýkoliv materiál ze sortimentu MPL v minimální hodnotě 5 000 Kč a my Vám jej dovezeme na Vaši stavbu **zdarma**.

* Akce platí pouze pro občany obcí, ve kterých je akce inzerována. Akce se nevztahuje na firmy a živnostníky.

+420 604 544 555, objednavky@mplostrava.cz

Švermova 2063/15, 709 36 Ostrava-Mariánské Hory

Materiál objednávejte v době: pondělí – pátek od 7:00 do 16:00.

www.mpl-stavebniny.cz

MATERIÁL
VÁM DORUČÍME
ZDARMA VE DNECH
PO – PÁ: 7:00 – 19:00
SO: 7:00 – 15:00

Vřesinské noviny, občasník.

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává: Obec Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina, IČ: 00298581 pod reg. známkou MK ČR E 23722.

Redakce: e-mail: asistent@vresina.cz. Ročník XXVII. Náklad 1000 výtisků, pro občany Vřesiny bezplatně.

Redakční rada: Ing. Vladimír Bárta, RNDr. Radomír Paláček PhD., Mgr. Jarmila Homolová. Vychází říjen 2020. Sazba: pakoc@volny.cz.

Uzávěrka příštího čísla je 4. 12. 2020. Všechny fotografie z akcí naleznete na našich webových stránkách www.vresina.cz.

Redakce a vydavatel se nemusí ztotožňovat s názorem respondentů.